

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
ว่าด้วย การเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๙ ประกอบกับ
ข้อ ๓๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล วินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ และการพิจารณาดำเนินการของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วย การเลื่อนขั้น เงินเดือน ของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เรื่อง การเลื่อนขั้นเงินเดือน พนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ข้อบังคับฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยไม่รวมถึง พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งโดยได้รับเงินเดือนในอัตราตั้งแต่ ๑.๓ เท่าของอัตราเงินเดือน ตามคุณวุฒิปัจจุบันนี้ไป และพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีสัญญาจ้างเป็นกรณีพิเศษ

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

“ครึ่งปีแรก” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม

“ครึ่งปีหลัง” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน

“ครึ่งปีที่แล้วมา” หมายความว่า ระยะเวลาครึ่งปีแรกหรือครึ่งปีหลังที่ผ่านมา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้ที่ได้รับมอบหมายประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผล การปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยปีละสองครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ การเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัยให้เลื่อนปีละสองครั้ง ดังนี้

- (๑) ครั้งที่หนึ่งครึ่งปีแรก เลื่อนวันที่ ๑ เมษายนของปีที่ได้เลื่อน
- (๒) ครั้งที่สองครึ่งปีหลัง เลื่อนวันที่ ๑ ตุลาคมของปีถัดไป

ข้อ ๗ การเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เลื่อนได้ไม่เกินขั้นสูงของอันดับเงินเดือน สำหรับตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง

ข้อ ๘ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนครึ่งปีนั้น ในแต่ละครั้ง ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ในครึ่งปีที่แล้วมาได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนด้วยความสามารถและด้วยความ อุตสาหะจนเกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาประเมินตามข้อ ๕ และเห็นว่า อยู่ในเกณฑ์ที่สมควรจะได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนครึ่งปีนั้น

(๒) ในครึ่งปีที่แล้วมาจนถึงวันออกคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัย ที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ในการณ์ที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่สมควรจะได้เลื่อนขึ้นเงินเดือน และได้ถูกงดเลื่อนขึ้นเงินเดือนเพราถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือถูกศาลมพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษ ในกรณีนี้มาแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำครึ่งปีต่อไปให้ผู้นี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน หรือ วันที่ ๑ ตุลาคมของครึ่งปีที่จะได้เลื่อนเป็นต้นไป

(๓) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักราชการเกินกว่าสองเดือน
(๔) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
(๕) ในครึ่งปีที่แล้วมาได้รับบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยมาแล้วปีนึงเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน
(๖) ในครึ่งปีที่แล้วมาถ้าเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาในประเทศหรือไปศึกษา ฝึกอบรม หรือศูนยาน ณ ต่างประเทศ ตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ต้องได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในครึ่งปีที่แล้วมา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่เดือน

(๗) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องไม่ลาหรือมาทำงานสายเกินจำนวนครึ่งตามประกาศของมหาวิทยาลัย
(๙) ในครึ่งปีที่แล้วมาต้องมีเวลาปฏิบัติราชการหากเดือน โดยมีวันลาไม่เกินยี่สิบสามวัน แต่ไม่รวมถึงวันลาดังต่อไปนี้

(ก) ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีชั้ย ณ เมืองเมกะ ประเทศอุดิอาระเบีย เคลพะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลาตามระเบียบมหาวิทยาลัย
(ข) ลาคลอดบุตร ไม่เกินเก้าสิบวัน
(ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานาน ไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราว รวมกันไม่เกินหกสิบวันทำการ

(๑) ลาป่วยเพราประஸบอันตรายในขณะปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือในขณะเดินทางไปหรือกลับจากปฏิบัติราชการตามหน้าที่

(๑) ลาพักผ่อน

(๒) ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

(๓) ลาไปปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศ

การนับจำนวนวันลาไม่เกินยี่สิบสามวันสำหรับวันลาภิส่วนตัวและวันลาป่วยที่ไม่ใช่วันลาป่วยตาม (๔) (๑) ให้นับเฉพาะวันทำการ

ข้อ ๕ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งจะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นในแต่ละครั้งที่ต้องเป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งขั้นตามข้อ ๘ และอยู่ในหลักเกณฑ์ของการได้ประกาศหนึ่งหรือหลายประกาศดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดีเด่น มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอันก่อให้เกิดประโยชน์และผลดียิ่งต่อทางราชการและสังคมจนถือเป็นตัวอย่างที่ดีได้

(๒) ปฏิบัติงานโดยมีความคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือได้ค้นคว้าหรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และทางราชการได้ดำเนินการตามความคิดริเริ่มหรือได้รับรองให้ใช้การค้นคว้าหรือสิ่งประดิษฐ์นั้น

(๓) ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่ที่มีสถานการณ์ตกรากตรำเสี่ยงอันตรายมากหรือมีการต่อสู้ที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยของชีวิตเป็นกรณีพิเศษ

(๔) ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่หนักเกินกว่าระดับตำแหน่งงานเกิดประโยชน์ต่อทางราชการเป็นพิเศษ และปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

(๕) ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ด้วยความตกรากตรามหาศาลน้ำหนักหนาแน่นอย่างมากเป็นพิเศษ และงานนั้นได้ผลดียิ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและสังคม

(๖) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำการใดกิจกรรมอย่างโดยย่างหนึ่งจนสำเร็จเป็นผลดียิ่งแก่มหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อ ๘ และข้อ ๕ ให้ผู้บังคับบัญชานำผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๕ มาเป็นหลักในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครึ่งที่หนึ่งและครึ่งที่สอง โดยพิจารณาประกอบกับข้อมูลการลา พฤติกรรมการทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติหน้าที่เหมาะสมกับการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และข้อควรพิจารณาอื่น ๆ ของผู้นั้นแล้วรายงานผลการพิจารนานั้น พร้อมด้วยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิการบดี

ในการพิจารณารายงานตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชาชี้แจงเนื้อแท่ระดับที่ได้รับรายงานเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของอธิการบดีด้วย

ข้อ ๑๑ ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่ละครั้ง ให้อธิการบดีพิจารณารายงานผลจากผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๑๐ ถ้าเห็นว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขั้นตามข้อ ๘ และปฏิบัติหน้าที่มาสมกับการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้เลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งขั้นตามข้อ ๙ ให้แก่ผู้นั้นครั้งขั้น ถ้าเห็นว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๕ ให้เลื่อนขั้นเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นหนึ่งขั้น

ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีแรกไม่ถึงหนึ่งขั้น ถ้าในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีหลังอธิการบดีได้พิจารณาผลการปฏิบัติงานครั้งปีหลังรวมกันแล้วเห็นว่ามีมาตรฐานสูงกว่าการที่จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นสำหรับปีนั้น อธิการบดีอาจมีคำสั่งให้เลื่อนขั้นเงินเดือนรวมทั้งปีของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นเป็นจำนวนหนึ่งขั้นครึ่งได้ แต่ผลการปฏิบัติงานทั้งปีของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นจะต้องอยู่ในเกณฑ์ประการใดประการหนึ่งหรือหลายประการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ผลดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอันก่อให้เกิดประโยชน์และผลดีต่อทางราชการและสังคม

(๒) ปฏิบัติงานโดยมีความคิดริเริ่มในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือได้ค้นคว้าหรือประดิษฐ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ

(๓) ปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่มีสถานการณ์ตราครุภัยเสี่ยงอันตรายหรือมีการต่อสู้ที่เสี่ยงต่อความปลอดภัยของชีวิต

(๔) ปฏิบัติงานที่มีภาระหน้าที่หนักเกินกว่าระดับตำแหน่งจนเกิดประโยชน์ต่อทางราชการและปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของตนเป็นผลดีด้วย

(๕) ปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ด้วยความตระหนักรู้ด้วยความสามารถมากและงานนั้นได้ผลดีเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและสังคม

(๖) ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้กระทำการอย่างโดยย่างหนึ่งจนสำเร็จเป็นผลดีแก่มหาวิทยาลัย

ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่ควรจะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีแรกหนึ่งขั้น แต่ไม่อาจสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นให้ได้ เพราะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เลื่อนขั้นเงินเดือน ถ้าในการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีหลัง พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นมีผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นอีก และไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จะใช้เลื่อนขั้นเงินเดือนในคราวนั้น อธิการบดีอาจมีคำสั่งให้เลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นเป็นจำนวนสองขั้นได้

ข้อ ๑๒ การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งปีให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งในครั้งปีที่แล้วมาได้รับอนุญาตให้ลาไปปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศตามข้อ ๘(๙)(ช) ให้อธิการบดีพิจารณาสั่งเลื่อนได้ครั้งละไม่เกินครั้งขั้นเมื่อผู้นั้นกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยให้สั่งเลื่อนข้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ควรจะได้เลื่อนทั้งนี้ ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่ละครั้ง ถ้าอธิการบดีเห็นสมควรให้พนักงานมหาวิทยาลัย ผู้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน แต่ปรากฏว่าได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นี้ว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้อธิการบดีออกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อนและให้ กันเงินสำหรับเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ด้วย เมื่อการสอบสวนและการพิจารณาแล้วเสร็จให้อธิการบดีพิจารณาดังนี้

(๑) ถ้าผู้ใดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่มีความผิด หรือจะต้องถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รออกการเลื่อนไว้ได้ ถ้าได้รออกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้งให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รออกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ แม้ว่าผู้นี้จะได้ออกจากราชการไปแล้วก็ตาม

(๒) ถ้าผู้ใดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ให้หงดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รออกการเลื่อนไว้ ถ้าได้รออกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้งให้หงดเลื่อนขั้นที่รออกการเลื่อนไว้ ในครั้งที่จะถูกลงโทษ ถ้าผู้นี้ได้ออกจากราชการไปแล้วให้หงดเลื่อนขั้นเงินเดือน

(๓) ถ้าผู้ใดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือจะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพราะมีผลพินิจหรือมัวหมอง ให้หงดเลื่อนขั้นเงินเดือนทุกครั้งที่ได้ร กาเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้

การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนตาม (๑) (๒) และ (๓) สำหรับผู้ที่ถูกแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหลายกรณี ให้แยกพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

ข้อ ๑๔ ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่ละครั้ง ถ้าอธิการบดีเห็นสมควรให้พนักงานมหาวิทยาลัย ผู้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน แต่ปรากฏว่าผู้นี้ถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ซึ่งมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดดูโหไทยหรือความผิดที่พนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ และศาลได้ประพันฟ้องคดีนั้นแล้ว ก่อนมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้อธิการบดีออกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้ก่อน และให้กันเงินสำหรับเลื่อนขั้น เงินเดือนไว้ด้วย เมื่อศาลมีพิพากษาแล้ว ให้อธิการบดีพิจารณาดังนี้

(๑) ถ้าศาลพิพากษาว่าผู้นี้ไม่มีความผิด ให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รออกการเลื่อนไว้ได้ ถ้าได้รออกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลังไปในแต่ละครั้งที่ได้รออกการเลื่อนขั้น เงินเดือนไว้ แม้ว่าผู้นี้จะได้ออกจากราชการไปแล้ว

(๒) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษเบากว่าโทษจำคุกให้หงดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รออกการเลื่อนไว้ ถ้าได้รออกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้เกินหนึ่งครั้ง ให้หงดเลื่อนขั้นเงินเดือนที่รออกการเลื่อนไว้ในครั้งที่ศาลพิพากษา ให้ลงโทษ ถ้าผู้นี้ได้ออกจากราชการไปแล้วให้หงดเลื่อนขั้นเงินเดือน

(๓) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือโทษหนักกว่าจำคุก ให้หงดเลื่อนขั้นเงินเดือน ทุกครั้งที่ได้รออกการเลื่อนขั้นเงินเดือนไว้

การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน (๑) (๒) และ (๓) สำหรับผู้ที่ถูกฟ้องคดีอาญาหลายคดี ให้แยกพิจารณาเป็นคดี ๆ ไป

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่อธิการบดีได้ร้องการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไว้เพราเหตุฉุกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๓ และเหตุฉุกฟ้องคดีอาญาตามข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีร้องการเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้นั้นไว้จนกว่าการสอบสวนและการพิจารณาทางวินัยแล้วเสร็จ และจนกว่าศาลฎีคำพิพากษาแล้วจึงให้อธิการบดีพิจารณาการเลื่อนขั้นตามข้อ ๑๓ (๑) (๒) หรือ (๓) หรือตามข้อ ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณีทั้งนี้ โดยถือเกณฑ์จำนวนครั้งที่จะต้องคงเลื่อนขั้นเงินเดือนที่มากกว่าเป็นหลักในการพิจารณา เว้นแต่ผู้นั้นได้พ้นจากราชการไปแล้วตามผลของการฉุกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๓ หรือตามผลของการฟ้องคดีอาญาตามข้อ ๑๔ กรณีได้กรณีนั้น จึงจะพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนที่ร้องการเลื่อนไว้ได้ตามผลของกรณีนั้น โดยไม่ต้องรอผลของอีกดีหนึ่ง

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่อธิการบดีพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขั้นเงินเดือนให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดแต่ผู้นั้นจะต้องพ้นจากราชการไปเพราเหตุมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ให้อธิการบดีสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเพื่อสิทธิประโยชน์ของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นในวันก่อนวันที่ผู้นั้นมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ก็ได้

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่อธิการบดีพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขั้นเงินเดือนให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดแต่ผู้นั้นได้เสียชีวิตในหรือหลังวันที่ ๑ เมษายน หรือวันที่ ๑ ตุลาคม หรือออกจากราชการไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ หลังวันที่ ๑ เมษายน หรือวันที่ ๑ ตุลาคม แต่ก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนในแต่ละครั้ง อธิการบดีจะสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นย้อนหลังไปถึงวันที่ ๑ เมษายน หรือวันที่ ๑ ตุลาคมของครึ่งปีที่จะได้เลื่อนนั้น ก็ได้ เ特ถ้าผู้นั้นได้พ้นจากการเพราเหตุมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ไปก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน เพื่อสิทธิประโยชน์ของพนักงานมหาวิทยาลัย อธิการบดีจะสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นย้อนหลังไปถึงวันก่อนวันที่ผู้นั้นมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ก็ได้

ข้อ ๑๘ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ตามประกาศมหาวิทยาลัย แต่อธิการบดีพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนขั้นเงินเดือนให้โดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ให้อธิการบดีเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติให้สั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นการเฉพาะรายได้

ข้อ ๑๙ ให้อธิการบดีรักษาราการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(ดร.อาชว์ เทลานนท์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

๑